

T: Planowanie NDS.

Baza danych NDS nie jest przypisana do pojedynczego serwera, lecz gromadzi informacje o serwerach i użytkownikach w całej sieci. Ułatwia to znacząco zarządzanie siecią – założenie konta użytkownika w bazie NDS umożliwia dostęp do wszystkich serwerów sieci, o ile pozwalają na to uprawnienia. W NDS stosowana jest hierarchiczna struktura, umożliwiająca przyporządkowanie obiektów jednego typu do innego obiektu. Umożliwia to również dziedziczenie praw dostępu przez obiekty. Typowym przykładem jest przynależność użytkowników do grupy roboczej, dzięki czemu dając uprawnienia dostępowe dla grupy jednocześnie przydzielamy je wszystkim użytkownikom tej grupy.

Wszystkie obiekty mają swoje specyficzne cechy zależne od funkcji spełnianych w systemie. Obiekty możemy zakładać z poziomu wielu programów narzędziowych systemu. Najczęściej zakładanymi są obiekty typu użytkownik oraz grupa. Administrator może założyć użytkownika z poziomu programów NEAT, NetWare Administrator oraz ConsoleOne.

Wiele aplikacji domaga się podania kontekstu do danego obiektu. Jest to niezbędne, by dokładnie zidentyfikować właściwy obiekt. W systemie Novell NetWare jest możliwe założenie kilku użytkowników o tych samych identyfikatorach, muszą mieć tylko inne konteksty pracy.

Zasady projektowania bazy NDS (Novell Directory Services):

- zasoby sieci mają być globalne – przedsiębiorstwo powinno posiadać tylko jedno drzewo obiektów,
- struktura drzewa powinna być przejrzysta i odpowiadać logicznej organizacji przedsiębiorstwa,
- przy centralnym zarządzaniu siecią, należy starać się planować „płaską” strukturę (mała liczba poziomów hierarchii),
- dla firm posiadających autonomiczne oddziały wskazana jest struktura wielopoziomowa,
- przekroczenie liczby czterech poziomów hierarchii utrudnia administrowanie siecią (max 9 poziomów),
- dla małych struktur wystarczy przyjęcie domyślnych parametrów instalacyjnych.

Zadanie1:

Zaprojektuj i utwórz strukturę kont użytkowników w naszej szkole zwracając uwagę na następujące elementy:

- system nazw dla kont,
- niezbędne grupy użytkowników,
- foldery współdzielone,
- uprawnienia do folderów,
- delegowanie uprawnień do zarządzania obiektami dla wybranych użytkowników.

Przykładowe rozwiązanie:
[ZS9KOSZALIN]

- ti
 - 2006
 - u01
 - u02
 - 2007
 - 2008a
 - 2008b
- te
 - 2006a
 - 2006b
 - 2006c
 - 2007a
 - 2007b
- lp
- e
- me
- dyrekcja
- uczniowie
- nauczyciele
- komputery
 - s27st01
 - s27st02
 - s27sbs
 - s27nau
 - s19pk1
 - bibl01
 - bibl01
- ksiegowosc
- srvnovell